

Ulf Nilson: Det verkar som att ett av de allvarligaste brotten är att bli över 50

<http://www.expressen.se/kronikor/ulfnilson/1.2269798/ulf-nilson-det-verkar-som-att-ett-av-de-allvarligaste-brotten-ar-att-bli-over-50>

Du är en bitter gubbjävel...

Du är för gammal. Du borde ge plats åt yngre...

Sluta skriva din skit. Den luktar gammalt... Och så vidare. Den senaste veckan har jag fått kanske 1 000 mejl. Kanske 900 positiva, men hundra från folk som verkar vara stört förbannade. Det konstiga är att de framförallt anklagar mig för att vara - gammal!

Rätt många äldre personer som också skriver berättar om hur de också utsätts för trakasserier och diskriminering. I buskön, på sjukhuset (inte minst), på banken, och så vidare. Det verkar ofattbart nog som om ett av de allvarligaste brott man kan begå i Sverige är ha fräckheten att bli över 50. Eller om det är 40? Eller 30?

Vi som är så lastgamla som jag själv (på väg mot 78!) borde ha haft vett att dö, det förstår man snart. Belasta långvården har vi inte rätt till - och personalen kan och bör se till att vi... hm... inte stannar kvar särskilt länge. Vi är förbrukade, tärande, en börda för samhället, en kostnad för yngre skattebetalare, kort sagt: vi borde "elimineras". Gång på gång stöter jag på attityder som inte ligger så långt från vad Adolf Hitler ansåg: att effektivitet och ung styrka är det viktigaste, ålderdom och skröplighet - ja, åt helvete med det. Då vill jag säga er detta:

Vi är människor vi också, till vårt sista andetag. Det borde vara nog, men det finns lite till och det är inte oviktigt...

Sverige är ett ovanligt gammalt land, trots stor invandring. Snart nog - ge det femton, tjugo år - kommer bördan att försörja så många pensionärer att bli för tung. Dessbättre finns det en lysande lösning. Nämligen: höj pensionsåldern för alla som vill och kan. Låt den som vill och kan arbeta till 70 - eller varför inte 75 - göra det? Vi skulle tjäna kunskaper och erfarenhet och höja produktiviteten. Dessutom skulle mycket fler människor känna lycka över att **b e h ö v a s**, vara med på banan, bidra. Jag känner det i mig själv och hör från många andra. Arbete, att ha jobb, är det finaste och viktigaste som finns.

Men, men, men gubbjävel: om du håller ett jobb, blockerar du ju det för en yngre kille eller tjej. Du sitter i v ä g e n!

Helt fel. När jag jobbar producerar jag en vara eller en tjänst och får lön för det. Det jag producerar används och kommer till nytta. Den lön jag får använder jag till att köpa varor och tjänster - från leverpastej och diesel till bilen till biobesök och gin och tonic. Kort sagt: jag sätter hjul i rullning och ger därigenom andra människor chansen att försörja sig. Tillsammans höjer vi välståndet i landet och därmed möjligheten att ta hand om de som verkligen är behövande.

Min uppfattning är - för det lilla den är värd - att Sverige blivit ett stelbent och överbyråkratiserat land. Vi borde

flexibilisera oss, inse att individer verkligen är olika och bör få chansen var och en enligt sina förutsättningar. I bilden ingår att ställa krav. Den som kan arbeta bör också arbeta. Den som vill och kan arbeta efter 67 års ålder bör inte förhindras utan utnyttjas. Svenska kvinnor lever längre och friskare liv än de flesta andra människor på jorden.

Varför inte utnyttja ett så fantastiskt övertag. Istället för att diskriminera på ett oanständigt - och för landet livsfarligt sätt.